

Kunstpraat 14.4.2013: de tastbare leegte van Wim Biewenga

14/04/2013 [EEN REACTIE PLAATSEN](#)

Dit gaat over al wat er niet is. Dit gaat over al wat er is en wat er niet is. Dit gaat over alles. En niets. Dit gaat over de weergegeven en de weggedachte essentie. Dit gaat over rust, zonder ruis. Dit gaat niet over. Dit blijft. Dit is mooi, na de barok die ik de afgelopen dagen op deze plaats het podium gaf.

Ik ben toe aan een moment van meditatie. Even geen beeldend geweld, maar wel geweldige beelden die ontstaan door zaken weg te laten. Ik denk dat Klee hierop jaloers zou zijn geweest. Maar de maker heet Wim Biewenga. Wie? Wim Biewenga. Precies. Daarom. Geboren in Groningen. Je zou bijna zeggen, iemand die met de leegte is opgegroeid en die met zich meedroeg en uitschreeuwde op het doek. In zekere zin sluit het aan op het werk van Barteld. Ook zo'n man van het Noorden. Die de leegte die hem omringt, vat in prachtig puur werk (ik heb er op [Galleries.nl](#) al eens over geschreven).

Dit werk roept, als elk werk dat ertoe doet, van die typische vragen op over ruimte en eigenlijk ook over tijd. Over vergankelijkheid en eeuwigheid. Over de plaats van het ene vlak ten opzichte van de andere twee. En over de plaats van het middelste vlak ten opzichte van het rode en ten opzichte van het zwarte. En over de rol van het vierkant ten opzicht van de afgeplatte rechthoek. En over de waarde van het krijt wit. Wat het knap maakt is de spanning van de drie figuren ten opzicht van elkaar. De spanning van de suggestie. De tastbare leegte.

Ik weet het uiteraard niet zeker, maar ik kan me voorstellen dat aan dit schilderij een eindeloze reeks vooraf is gegaan, die het steeds net niet was. Tot deze ontstond. En Wim Biewenga zag dat het goed was.